

Hjältarna

Text: Karl Asplund 1912-20??

- De bar ej kaskar och vapenrock, ej blänkande stål i hand
Men de dog dock i en sluten flock för sitt folk och sitt fosterland
Deras folk var bara en mänsklighet, deras land var bara en värld
Deras yrke och namn är det ingen som vet, det hände på Titanics färd.

- Det var som en underlig, osann syn, för en feberyrande blick
När ensam, under den kvällsgrå skyn, Titanic till botten gick

Den vände upp som en sårad val, sin blanka, stålgrå buk
Snart låg blott båtarna, små som skal på havets oändliga duk

- Och en var pressad av lasten för hårt av det fattiga liv som var kvar
Förskrämt och förvirrat, den hade det svårt i den grova sjön att gå klar
- Och männens kinder blev som lärft, och kvinnorna kvävde gråten
När styrmannens röst ljöd kort och kärvt: "Några måste lämna båten"

Men några tänkte på hustru och hem och barnen som väntade hemma
De kände den talade ej till dem, den korta befallningens stämma.

- I dödsskräck irrade blickarna bort kring den mörknande vattenstråten
Och det ringde i öronen hårt och kort: "Några måste lämna båten"

Men några tänkte på mor och far långt borta i skilda land
En tänkte i ångest på den som bar, hans ring på en älskad hand.

- En hade kanhända en framtid ärvt, som han väntade trygg och belåten..
Då kom det ånyo, kort och kärvt: "Några måste lämna båten"

Då reste sig tre, de var av enkelt folk, det var karlar från fjärde klass
Med kantiga drag och med mödans solk på sin tarvliga resestass.

- De nickade buttert: "All right", de tre, och steg så lugnt överbord
Men ingen i båten vågade se, och ingen sa ett ord
- Man teg högtidligt och huttrade blott, men det var som man dunkelt känt
Att under den mörknande skyn man begått ett jordiskt sakrament

Att under den mörknande skyn det lyst och varmt genom isat blod
En altareld, som hjärtana hyst av flammande, heligt mod.

- De bar ej kaskar och vapenrock, ej blänkande stål i hand
Men de dog dock i en sluten flock för sitt folk och sitt fosterland

Deras folk var det stoltaste folk, en värld, med vördnad att nämna vet
De namnlösa tre från Titanics färd, deras folk var en mänsklighet.